

СЛАВЯНИНЪ

ГОДИНА IV.

Русчунъ 29 Декември 1882.

БРОЙ 49

Излиза два пѣти въ седмицата всѣмъ:
Срѣда и Събота.
Цѣна
За година . . . 5 ср. рубли нови.
За шестъ месеци 3 ср. рубли . . .

Сачко, което се отнася до вѣстника, надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчунъ.
Неплатени писма не се приематъ.
Ражкопие назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:
За всеки редъ при пръвѣ пѣтъ 20 стот.
За " " " вторий пѣтъ 10 "

Русе. 28 Декември 1882.

По надолу читателитѣ ни, ще иматъ честта да прочетатъ и отговора на тронната рѣчь, когото е поднесло Софийското събрание. Отъ съдържанието му сѣкый навѣрно ще са съгласи и повѣрва, че двеститѣ депутати са родили за щастнето на България, за нейното устройство, величие и слава, че тѣ отъ сичко отбиратъ и за най-щастливи са считатъ! за тѣхъ сичко е добро, сичко споулучиво, сичко полезно! Въ имѣто на Българския народъ, тѣзи патриоти, сичко ново въведено и невведено, се радватъ на преобразованията, отъ които тече медъ и масло! Отъ тѣхното сериозно внимание, нѣма се лиши и въпроса за желѣзницитѣ! Само устройството на жандармерията имъ са вижда малко кривичко, ама нѣма зараръ! Тѣ сж дребни работи! Блажени синове, щастливи чадца! На какъвъ хубавъ часъ са родили, да станатъ депутати, да познатъ сичко полезно, да говоритъ въ имѣто на цѣль народъ! Касметъ бе джанамъ, касметъ! Блазе имъ на душата! Не трѣбва да имъ завиждаме, защото завистъта е прегрѣшение, лека ги оставимъ да довършатъ устройството на България, за да може да са постигне историческата задача, защото иначе съ тѣзи либерали, нищо неможеше да се постигне! А на историята лека оставимъ да награди трудоветѣ имъ.

ОТГОВОРЪ НА ТРОННАТА РѢЧЬ:

Ваше Височество!

Честити се считама да изразимъ отъ името на Българския Народъ нашата дълбока благодарностъ за мъдрата инициатива на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО, да поставите Народното Представителство възъ основи, посветени отъ направенитѣ опити у едноплѣмнитѣ нашъ народи и съотвѣтствующи съ положението и нуждитѣ на нашето отечество.

Българския Народъ напълно оцѣнява неотрицаемото подобрѣние, въведено въ нашата избирателна система; съ възмѣненето и опредѣленieto условията на избираемостта се отстранява голѣмия недостатъкъ, който се тѣй живо осѣщаше въ до сега вѣществующия порядъкъ, а именно Народното Представителство, което имаше за задача да контролира дѣйствието на чиновницитѣ по разнитѣ отрасли на управлението, се съставляваше въ голѣмъ размѣръ отъ сжщитѣ чиновици, тѣй шото, този контролъ на Народното Представителство неможеше да бжде нито безпристрастенъ, нито сериозенъ.

Ваше Височество!

Икономическо финансовитѣ въпроси на всждѣ сж отъ първостепенна важностъ, а въ отечеството ни, въ което финансовата организация се намира въ началото на урѣжданieto си, тя заслужа още по голѣмо внимание отъ страна на Народното Представителство; за това ний считамъ за своя свята длъжностъ да обърнемъ най сериозно внимание върху икономическото положение на страната и да положимъ всичкитѣ си грижи и старания, за да довършимъ тѣй сполучливо и чрезъ финансовото преобразование на Княжеството и чрезъ това да се достигне до уравновесяване на неизбѣжнитѣ разходи съ приходитѣ, безъ да се обременява населението.

Отъ името на населението, което ни е избрало, ний идемъ да изразимъ най дълбоката си благодарностъ на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО за отеческата грижа, която показате, като рѣшихте да преобрънете десетъ годишния данѣкъ въ по земеленъ налогъ и отъ доплатителни закони, които

Правителството на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО се надѣмъ, че ще приготви още по тая частъ, очакваме равномерното распредѣление на тоя данѣкъ

Като съзнаваме напълно належащата нужда на едно кредитно учреждение за подпомагането въ Княжеството на търговията и промишлеността, съ най голѣма готовностъ и съ вниманието, което заслужа предмета, ний ще разгледаме законопроектъ за учреждението на една Народна Банка.

Най сериозно внимание ще отдадемъ, както на проекта за стронителното дружество, тѣй и на измѣненитѣ, които Правителството на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО е направило по въпроса за желѣзницитѣ, и въ рѣшенieto на тия телкозъ важни и жизнени въпроси, ще се ржководимъ отъ интереситѣ на отечеството отъ една страна, и отъ финансовата му сила отъ друга.

Напълно съзнаваме, че издатитѣ закони: по териториалното дѣленie, по общинитѣ, по общинственитѣ на окръжнитѣ сѣвети, както и закона за чиновицитѣ ще да могатъ да принесатъ голѣма полза на страната, защото въ тѣхъ виждаме проведени по единъ послѣдователенъ начинъ здрави начала на управлението.

Народното Представителство оцѣнява напълно полезнитѣ преобразования и нововъведения, и се радва за резултата и патриотическата поддръжка, който Държавния Сѣтъ е оказалъ на Правителството на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО.

Осмѣляваме се да извимъ прѣдъ *Ваше Височество*, че ожидаемитѣ резултати отъ жандармерията, тѣй както тя е днесъ устроена, не се оправда, въздѣствие на което Народнитѣ Представители най-покорно молятъ *Ваше Височество*, да благоволи да я турите на расположението на Гражданскитѣ Административни власти, и съ този начинъ ние се надѣмъ, че ще може по-лесно да се осигори безопасността и спокойствието на гражданитѣ.

Населението съ възхищение глѣда на грижитѣ, които Ваше Височество полагате за устройването на страната и питае непоколебима вѣра, че трудоветѣ на Ваше Височество ще се увѣчатъ съ пълна сполука, като се поставитъ яки основи на самоуправлението и истинската свобода.

Ние високо оцѣняваме старанията на Правителството на Ваше Височество за изработването на закони по сѣдебното вѣдомство и се надѣмъ, че направения до сега опитъ ще е достаточенъ, за да освѣтли Правителството върху начина, по който най-лесно би могло да се постигне бързото раздаване на правосѣдието.

Съ особно чувство на народна гордостъ посрѣщаме оцѣненieto което Ваше Височество правите за Българската войска, и за своя длъжностъ считама да изразимъ нашата благодарностъ на ония, които подъ възщото ржководство на Ваше Височество, работятъ съ любовъ и самоотверженностъ за организиранieto и напредъкътъ на народната ни самозащита.

Съ неопиисана радостъ констатираме, че България сѣдва да се радва на благоволенieto и на любовта на нашата Освободителка Россия; Представителитѣ на благодарственоблагодаренъ Българския народъ високо цѣнятъ защитата и благоволенieto на нашата Попривителка, защото България може да напредва и процѣтѣва само чрезъ благоволенieto, любовта и защитата на нашата Освободителка и Покровителка. Прочее ние прѣдставителитѣ на Българския народъ молимъ Ваше Височество най-покорно, да поднесете прѣдъ сѣтнитѣ на Августѣйшицѣ Всероссийския Императоръ Александръ III, Наслѣдника на нашия Великъ Освободителъ, най-голѣмото увѣрение за нашата глубочайша признателностъ и преданностъ къмъ Августѣйшия Императорски Домъ и памята за незабвенния нашъ Освободителъ, който никогдѣ нѣма да огане въ Българското сърдце.

Ние се радваме такожде, че Правителството на Ваше Височество е запазило и симпатитѣ на другитѣ Държави.

Съ благодарение виждаме, че международнитѣ отношения съ сѣбнитѣ нашъ Държави сж приятелски, и ние имамъ пълна вѣра, че Правителството на Ваше Височество ще наредѣ всичкитѣ въпроси, касаючи се до общи интереси, по такъвъ начинъ, шото тѣ да бждѣтъ новъ залогъ за кѣтѣни приятелски отношения.

Българския Народъ съ вѣстортъ прие тая есенъ Негово Величѣство Милана I-я, доблестный Господаръ на братскитѣ нашъ Сърбскитѣ Народъ, и той вижда въ не-

кренно приятелскитѣ отношения, които сжществуватъ между Господаритѣ на двата братски народи, най-вѣрний залогъ за уячаванieto на многократнитѣ връзки, които ни съединяватъ съ еднокръвний и единовѣрний съ насъ братскитѣ Сърбскитѣ народъ.

Ваше Височество,

Българския Народъ възлага сичкитѣ си надѣжди на Васъ; той има непоколебима вѣра въ благитѣ и патриотически намѣрения и предначертания на Господаря си и съ пълно довѣрие очаква устройването на Отечеството, което ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО, съ помощта на Правителството, което Ви окружава, ще извършите съ силата на Пълномощията, които народа Ви даде. Въ пѣтя на преобразуванята не се смущавайте ни най-малко отъ мъчнитѣ, но продължавайте съ рѣшителностъ дѣлото на преобразуванята, които тѣй сполучливо сте извършили. Българския Народъ е повѣрилъ на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО сжщитѣ си и отъ васъ очаква благодѣтелствование и изпълнението на неговитѣ за вѣтни желания!

Да живѣе НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО!

София 18 Декемвр. 1882 г.

Днесъ — 18 Дек. стана VI-о заседание на Нар. Сѣбр. Следъ прочитанie на протоколитѣ отъ двѣтъ минали заседания, г. Аневъ — докладчика на комисията за отговора на тронното слово чете отъ трибуната назначенъ отговоръ, който са и прие изцѣло отъ Нар. Сѣбр. присѣтствоваха всички министри. Въ отговора народното прѣдставителство подава своитѣ удобрѣния за всички до сега взети мѣрки отъ страна на правителството, разумѣва се на основание извършенитѣ пълномощия дадени на П. Вис., замѣненieto на старата система — десѣтъка — съ модерна, благодари отъ страна на българския народъ за ввожданието на новий избирателенъ законъ, който билъ най-доброто срдѣство за гаранция на правата на България въ княжеството, и сѣдѣ като окружава П. В., го моли да остави жандармерията подъ властта на администрацията. Следъ исчитанieto на отговора, който на глѣдъ са прие съ ржкопѣсканie, г. Дуконъ каза колкото късо, толкова и право, че Нар. Сѣбр. „лъже баща си“ съ това. Длъженъ сѣтъ да кажа на кратко нѣколко думи за чистното заседание на прѣдставителитѣ станало тоже на 18 Дек. прѣдъ обѣдъ въ Кесякова хотелъ, отличното помѣщение на народнитѣ прѣдставители, относително приеманieto на отговоритѣ. Единичкий опонентъ и тукъ билъ народний ораторъ Дуконъ. Той описалъ най-ясно сегашний хаосъ, настоявалъ енергически да са иска отъ П. В. свиванieto на *Великото събрание*, което да поправи работитѣ. Обаче негова гласъ билъ задушенъ отъ произвола на консерваторитѣ, и нему е било строго запрѣтено да излъче и говори подобно нѣщо въ залата на събранието прѣзъ време на разискване отговоритѣ на тронното слово. Това го спомѣнувамъ само да видатъ още единъ пѣтъ тѣй нарѣченитѣ мирни патриоти на страната, като какво може да са оцѣква отъ подобно събрание, което най-беззаконно са нарича народно. Нѣ защо да говоря повече? Възможно ли е да стане нѣщо добро за народа въ подобно събрание, гдѣ тѣ истинскитѣ патриоти не бива да кажатъ нищо въ интересъ на българския народъ? Его защо, всѣки трѣба да удобри поведението на хилядитѣ съотечественици, които не взеха участие въ изборитѣ за прѣдставители, ето защо съ благодарение трѣба да посрѣщне всѣки протестъ на Кюстендилскитѣ и Варненскитѣ депутати и нивото отгѣгланie, и ето защо най-посаъ не ще бжде чудно никому, ако Дуконъ и други протестиратъ това квази Народно Събрание и отгѣпчатъ отъ него! Нѣ на думата Н. Обина. Сѣбр. опрѣдѣли бюрото и избра гдѣ Цачевъ, Бобчевъ, Ибишъ ефенди, Аневъ, Бошняковъ, Хафѣзъ Вилалъ, Селвели и Мариновъ да подадатъ на П. Вис. отговоритѣ, когото ще подпише Народното Събрание въ Понедѣльникъ — 20 Дек. Днесъ са прочете тоже изцѣло правилника за вѣтрѣшний рѣдъ и са прие почти вѣзъ промѣнения. Стана запитване отъ Дуконъ, да ли сегашното sui generis събрание може да прѣдава министритѣ на сѣдѣ, ако заслужаватъ това, и да ли не може да са спомѣне и за тая сила на събранието въ правилника. Грековъ отговори, че за това има законъ изработенъ на време, и че по тоя законъ може

да стане съдействието на министрите. Идушето заседание ще стане според правилника. На дневен ред е избиране на комисията за внесените законопроекти.

Днес са завърна известният Г. Кономовъ научихъ са, че той не билъ отчисленъ отъ службата си, нѣ билъ вече назначенъ само за членъ въ Държ. Съвѣтъ. Разумѣва се съ цѣлъ да го принудятъ да даде самъ оставката съ това да се констатира, че той не по идея, а просто по причина на частния си интересъ отстъпва отъ Държ. Съвѣтъ.

Въпросътъ за църковата Св. Кралъ въ София е вече рѣшенъ. Тоя храмъ са отнѣма отъ общината и остава на правителството. Коментари не сега. Въ княжеството може да ставатъ всички нѣща, които държавната наука осжда. Това не е никому чудно.

Въпросътъ за желѣзницитѣ е на дневен редъ. По това са говорятъ хиляди легенди. Княза искалъ еди кой си желѣзница, г. Соболевъ еди кой, министрите не желатъ никога и пр. Нѣ фактъ е, че у насъ ще станатъ много нѣща и безъ насъ. Кой глѣда народътъ и неговата материална сила! Тия работи сѣ второстепенни. Стратегическиятъ мѣрки и историческата задача играятъ важна роль, и ето защо не нарѣждо ще чуешъ, че съ това нашата държава, не ще се опропасти, тъй като за насъ и задъ насъ работи нашия избавителъ, искрениятъ желаниа на когото трѣба съ благоговѣние да посрѣщаме, инакъ тѣжко намъ ако ни нарѣкатъ непризнателни чада! О, горка България! Цедѣи напжава силитѣ си, за да ти са неразлични слабый организъмъ! Слушай съ приличие и съ покорность съвѣтитѣ на чуждитѣ редактори и привилегированнитѣ издатели на вѣстници въ София, слушай, и не бой са!

СОФИЯ, 24 Декември 1882.

Въ днешното си заседание 20 Декември, народнитѣ представители подписаха отговора на тронното слово и избраха двѣ комисии по тайно гласоподаване, именно една комисия която ще разгледва бюджета, а другата по финанситѣ. Идушето заседание ще стане утрѣ.

21 Декемв. Свищовскиятъ представителъ прочете отъ трибуната рѣчьта, която прѣдседателя на събрание държалъ на Н. В., и иска за кратко лѣскаво приемане отъ страна на Княза депутацията. Подиръ това, секретаритѣ четеха едно по друго рапоритѣ на Министра на финанситѣ върху внесенитѣ отъ него законопроекти по уреждане на народна банка, по смѣната палата. Казанитѣ рапорти са приеха отъ депутатитѣ съ акламация! Споредъ думитѣ на г. Начевичъ, за всички реформи по финанситѣ, народното представителство трѣба да благодари на съвѣтника при финансовото министерство г. Келе. За напредъ законопроектитѣ ще се предаватъ на право на избранитѣ комисии, безъ да се четатъ въ Н. Събрание, както са е практикувало до сега, и както го изисква и самия новъ регламентъ за втрѣшния редъ на събрание. Нѣ това е нѣщо второстепенно. Нарушението на правилника незаслужава ни рѣчь, тъй като у насъ има такива нарушения, които само „извънреднитѣ пълномощия“ оправдаватъ, благодарение на интерпретацията имъ!

Днесъ са внесе съ княжески указъ, законопроектъ за отчетността на бюджета. Съжелявамъ че законопроектитѣ се печататъ, въ съдствие на което и азъ не мога за тѣхъ да ви дамъ никога бѣлѣжка. Идушето заседание ще стане споредъ правилника въ четвъртъкъ на 23 Декември! На дневен редъ е разгледване на прошенията, които сѣ отпратени до почитаемото народно събрание. —

23 Декември. Днесъ са разгледваха шестъ прошения, отъ които първото бѣ, прошенито на жителитѣ отъ кулската околия. Казанитѣ молятъ Събрание да рѣши да имъ са възврънатъ земитѣ, които нѣкога си турското правителство имъ отнѣло и дало на черкзитѣ и татаритѣ. Върху това дискутираха: Велювъ, Начевичъ, Дуковъ, Шишковъ и Чаевъ. Н. Събрание вотира, да са испрати прощата на жителитѣ изъ Кулско на финансовото Министерство, което събдѣ 7 дни да даде своитѣ върху тоя въпросъ заключения, като прѣдстави едновременно и мнѣнието си по променилата на законитѣ за черкзитѣ и татарски земи въ княжеството. Докладника на прошетарната комисия г. Бошняковъ прочете заявлението на кулскиятъ депутатъ г. Карамановъ, а подиръ него и протеста на варненскиятъ представителъ г. Мирски. Мнѣнието на комисията за заявлението на г. Карамановъ бе да оставе това безъ послѣдствие, тъй като той пожелѣлъ кѣтва, че ще е вѣренъ на пълномощията (sic!) Не ще бжде излишно ако забѣлѣжа, че прѣдставителитѣ са показваха твърдѣ палти въ познаване на своитѣ права. Тѣ следователно безъ да му мислятъ много, едногласно рѣшиха да остане казанитѣ заявление безъ послѣдствие. И тѣй ви виждате, че г. Карамановъ не е оправданъ отъ Н. Събрание, тъй като то го припозна да остане и за напредъ депутатъ въ слѣдното събрание, прогивъ което той протестира, и изъ което, на основание на прѣдставителскитѣ си права, може всѣкога — прѣдъ

или подиръ кѣтвата — да отетжни. Н. Събрание не може да бжде никога компетентно да осжава заявленията на своитѣ членове безъ послѣдствие, защото това не е негова работа. Разве и тука могатъ да бждатъ въ сила пълномощията? О, бедни „извънредни пълномощия“! Кѣкви глупости правятъ съ васъ! Събдѣ това Н. Събрание прие тоже едногласно, понеже за сега нѣма разногласие, да се приеме оставката на г. Мирски! Ето още единъ фактъ който доказва, че Н. Събрание незнае ни какво рѣзеква, ни какво рѣшава. Както заявлението на Карамановъ, тъй и това на Мирски, не можатъ да се приематъ или отхвърлятъ отъ Събрание, а просто трѣба да се прочетатъ. Ни повече, ни по малко. Всѣки прѣдставителъ е свободенъ. Той може да сѣди, па може и да отетжни. Това е колкото е естествено, толкова и историческо. Н. Събрание не може да дѣва върху това своето вето, или пѣкъ своята анатема. Трѣба да забѣлѣжа, че по прѣдложение на Грековъ, министра на В. Дѣла трѣба да яви въ Варна за оставката на г. Мирски, за да не би да го възвратъ при допълнителнитѣ избори втори пѣкъ за депутатъ. Все въ сѣщитъ смисълъ стана дума да се яви сѣщото и въ Кюстендилъ. Събдѣ това се прочете рѣшението на Върх. Касейн Събдѣ, съ което варненскиятъ Мюхтия са касира, а на негово мѣсто се превозгласява за прѣдставителъ г. Поповъ, който ималъ болшинство на гласовѣтъ. Чете са и за касиранието на Силестренскитѣ прѣдставителъ, по несблюдение на цѣлъ родъ статии отъ изби. законъ. Събдѣ като лии г. Начевичъ че са отказва да бжде прѣдставителъ на Варна, а приема вторий мандатъ сир. на Вратца, са закри заседанието. Идушето заседание ще стане на 28 вторникъ. На дневен редъ е интерпретацията на Свищовскиятъ прѣдставителъ Шивачевъ, за съдържанието на което положително са незнае, а по прѣдположение, мислятъ, ще бжде относително нѣкои нередности по общественитѣ градежи. Нѣ за това на своето време.

Господине Редакторе на в. „Славянинъ“

За да не остане назадъ отъ побратима и единомисленника си „Българинъ“, „Българскиятъ Гласъ“ въ своя листъ отъ 27 Ноември текущата година намѣрилъ за нужно да се подгаври съ мене и да каже, че понеже по прѣди съмъ билъ привърженникъ на двустепеннитѣ избори, неудобрението ми на новия изборителенъ законъ, исказано въ писмото ми до Г. С. Попова и обнародвано въ „Славянинъ“, не можало да се истѣлкува иначе, освѣнитъ съ болѣтното състояние, въ което съмъ се намѣрилъ, когато съмъ писалъ рѣченото писмо.

До гдѣто времето и работитѣ показатъ по добръ и по ясно отъ „Българскиятъ Гласъ“, кой е работилъ съзнателно и послѣдователно и кой е дѣйствувалъ безсъвѣстно, азъ ви умолявамъ, господине редакторе, да дадете мѣсто въ събдѣветѣ на вашия листъ на настоящето ми писамце, съ което искамъ не да отговарямъ на „Българскиятъ Гласъ“, а да поправа неточноститѣ, въ които той нарочно ввожда своитѣ читатели.

Всѣки, който е прочелъ писмото ми до Стоила Попова, ще е видѣлъ непрѣмѣнно, че въ него се осждадатъ не двустепеннитѣ избори, а начина, по който е изработенъ новия изборителенъ законъ, начинъ противенъ и на буквата и духа на пълномощията, и на съществуващата въ страната ни конституционенъ порядъкъ, и на манифеста отъ 1 юлия 1881, и на ожиданията на венчки гражданае, които желаятъ тѣхното отечество да се развива въ всѣко отношение правилно и законно, а не съ прѣскачания и пасивственни повратки назадъ. Ако редакцията на „Бълг. Гласъ“ е видѣла въ моето писмо нѣщо повече и друго, тя го е видѣла, защото погледа и е помѣтенъ и отъ нѣколко време пасамъ въ тъмнитѣ си стремления, тя не види и не папшава освѣнитъ призраци и нечистотии.

Около „Бълг. Гласъ“ има хора, които най-добръ знаятъ, че не само съмъ билъ, нѣ и продължавамъ да съмъ привърженникъ на двустепеннитѣ избори.

Ако тѣзи хора се прѣструватъ днесъ да не знаятъ това, тѣй го правятъ по привичка. Таквизи маневри тѣй често като правятъ, не сѣ могли да пропускатъ безъ тѣхъ и случая съ мене. Нѣ за това другъ пѣкъ и въ други случаи, а за сега прогласявамъ и утвърждавамъ по най-непрѣложенъ начинъ, че моята силна привърженность къмъ двустепеннитѣ избори никога не ще ме заслѣпи до тамъ, щото да забравя, че тѣзи избори трѣба да бждатъ узаконени не отъ кружока на „Бълг. Гласъ“, а отъ надлежната законодателна власть, която въ този случай е Великото Народно Събрание.

Ако самъ „Бълг. Гласъ“ въ минути на яснотность нампра (в. сѣщитѣ №, стр. 2, стѣлбъ 1), че законитѣ за по маловажни прѣдмѣти, трѣба да се издаватъ по надлеженъ начинъ, простепно е, мисля, и на мене да желая и търсея, щото измѣняющитѣ конституцията закони, да ставатъ по правиленъ и надлеженъ начинъ.

За сега толкови; нѣ когато „Бълг. Гласъ“ обнародва писмата, които сѣ намирали въ рѣчьтѣтѣ му и които се касаятъ до мнѣнията на нѣкои българини върху приготвенитѣ отъ Г. Лукиянова „уставъ за българското княжество“; когато, освѣнитъ това, чуиме, какъ съмъ работилъ въ приятелство съ консерваторитѣ и какъвъ е характера на днешната ми публична дѣятелность, споредъ „Българскиятъ гласъ“, тогава азъ ще се повърна къмъ мнѣнията и дѣйствиата на „Гласитѣтѣ“, както ще се повръщамъ къмъ тѣхъ всѣкога, когато тѣзи мнѣния почватъ да ставатъ твърдѣ прѣхласнати и да извикватъ отговоръ.

Българь, 12 Ноемвр. 1882

Г. Кономовъ.

ДОБРУДЖА.

Г не Редакторе!

На 3-й того Ви бѣхъ пратилъ една „Carta-Postala“ — Отворено писмо, чрѣзъ което Ви извѣстявахъ слѣдующето: „Вчера почнаха да писватъ солдати, младежи отъ 21 до 29-та годишна възраст.“ Нѣ днесъ не виждамъ да споменувате нѣщо за това въ уваж. Ви свободололюбивъ в. „Славянинъ.“ Нѣмамъ никакво съмнение че бихте дали какво-годѣ местици на горѣноменатитѣ ми два рѣдовца, както сте отказвали, па много по дълги и по обширнитѣ ми дописки, за което ви крайно благодаря. Съмнението ми е трѣба да не сте го получили и вѣроятно трѣба да е пропаднало по пѣтия. Събдѣвателно пада чрѣзъ настоящето си да потвърдя съдържанието на това ми изгубено писамце и да Ви кажа повторително: че отъ 2-й того мѣсеца, както изъ градицата така и изъ селата излѣзоха комисии, състоящи отъ примаръ, потаръ и други нѣкои Административни чиновници и почнаха да писуватъ за солдати, безъ разлика на възрастовѣдване, народность и поданичеството венчки, които са на възраст отъ 21 до 29-та година. Въ по малкитѣ градица и села когото записватъ, сѣщеврѣменно го и мѣрятъ; а въ Тулча не. Вѣлѣдствие на това записване, почти цѣлото население е поуцрено. Мнозина, вижда са, простата храна, наказанията, боа, грубитѣ неувни и пр. на които са изложени зачеститѣ романски солдати, гледатъ съ отвращение на тѣзи военна служба, къмъ която събдѣтата ги призовава, и май потжреватъ згоденъ случай

за избѣгване. Извѣяватъ желание, че съ благодарение би приели военната служба, ако да бѣше на друго господарство.

Пратенната Турска Депутация, за която Ви бѣхъ писалъ въ едно отъ послѣднитѣ си писма, са върна отъ Букурещъ, като приела въ отговоръ на нейнитѣ жалби и прѣдложения, нѣколко лекави големи думи, чрѣзъ които лековѣрнитѣ мохамеданци са поукротиха, помъгаха, и съ тѣхното „бакалѣмъ не оладжакъ“ хванаги зима тукъ. Сега като почнаха да ги писуватъ солдати, и по причина на зимата нѣма на кадѣ да мърдатъ, изливатъ укори надъ тѣзи тѣхна депутация и са прѣдставятъ на купница прѣдъ комиссията и казватъ да не си прави захметъ да ги пишеш солдати, защото слѣдъ три мѣсеца нѣма щѣла да види никого отъ тѣхъ тука. Чакали да доиди пролѣтъ, да почнатъ да работятъ вапоритѣ и щѣли да са извѣлятъ. Спорѣдъ романския в. „Posta“ отъ 16 того, „Мусульманитѣ отъ Доброджа чрѣзъ една депутация (разбира се втора) искатъ отъ министра на вътрѣшнитѣ дѣла да бждатъ отчислени отъ законъ за рѣкрутарството или въ противенъ случай изоставени до единъ новъ законъ по угоденъ тѣмъ.“ Липованитѣ и тѣ пратили Депутация въ Букурещъ за да бждатъ изчислени отъ военната служба; нѣ и тѣ вѣрвамъ ще получатъ нѣкой замаянъ отговоръ.

Завчера чрѣзъ една публикация се извѣсти, че са е опредѣлила една военна комиссия и призовава всички записани за солдати да са прѣдставятъ прѣдъ тѣзи комиссия за разгледване. Сжцо ако има нѣкой отъ записанитѣ да рекламиратъ за нѣщо да са отиравягъ къмъ нея. Призовава още венчки, които са на възраст отъ 21 до 29 год. и които по нѣкакъвъ случай комиссията ги заминала безъ да ги запиши. —

Прѣзъ прѣминалий мѣсець Октомври стана въ гр. Тулча изложение на Доброджанското произведение, Орачество и Индустрия. Помещението на изложението беше въ залата на Административния палатъ, а на орачеството, разбира се, на една равнина вжигъ отъ града. Вездѣ беше достъпно за всекиго, и, всичко стана доста добрѣ. Отъ индустрията, било занаятчийски издѣлия или кжцини ржкодѣлия, нѣмаше нѣщо извънрѣдно, което да очуди зрителитѣ. Всичко беше отъ обикновенитѣ прѣдмети, които гледаме ежедневно, само че тамъ бѣха изложени добрѣ нарѣдени и въ ствършенна чистота.

Прѣзъ мѣсець Ноември даде са са голѣмо угощение, въ Административния палатъ, на тѣзи селчени, които бѣха прѣдставили по нѣщо на изложението и на отличивнитѣ, раздадоха са награди златни, срѣбарни, бронзови, а на нѣкои, вмѣсто медали, парично възнаграждение. Както изложението, така и угощението са наченаха съ по едно словцѣ отъ г-на префекта. Въ този случай Г-нъ прѣфектъ заслужва голѣма похвала, защото съ това насърчи почти цѣлото трудолюбиво население и даде поводъ да са подкапятъ, както награденитѣ, така и ненаграденитѣ и да са стараятъ да усвършенствуватъ по добрѣ своитѣ занятия, за да придобиятъ по голѣма похвала, когато са укаже другъ пжтъ подобенъ случай.

При това смѣхъ съ радостъ да Ви извѣстятъ още, че г-нъ префектъ П. Сгатеску при друго направи и една голѣ-

ма добрина на единичното ни читалище „Съгласие“ — добрина която ако да я прималча и не я ява публично, то безпристрастнето и признателността не ще да ма оставятъ никакъ спокоентъ. — Ето тѣзи добрина: прѣзъ м. Октомври читалището имаше театрално прѣдставление. Когато вече венчко и венчко беше готово, едно само лицеуаше: неможене да се земе полицейско позволение, защото трѣбало да станатъ нѣкакви форми, които за злопачестие на скоро са бѣле постановили и не бѣха още извѣстни. Съ молба на тосъ на онзи, нищо не помогна, врѣме никакъ не остана работата основана, билетитѣ распродадени и даже приближава врѣме да издаде музиката сигналъ за да са събиратъ зрителитѣ. Тогава са прибегна до г-на прѣфекта който услина молбата на това наше заведение и по негово изволение даде са разрешенне да са прѣдстави театротъ. Въ противенъ случай читалището щеше да почувствува голѣма загуба и срамъ. Хвала на инициативата на Г-на прѣфекта! — Тѣи трѣба единъ управителъ да поставя съ подвѣдомственитѣ си, ако и прибрзанность.

Безпристрастний.

У С Т А В Ъ.

на

ТЪРГОВСКОТО ДРУЖЕСТВО „НАПРѢДЪКЪ“ ВЪ ПЛѢВЕНЪ.

Названието на настоящето Дружество съществуваще още отъ 1876 год. въ градъ Плевенъ подъ название: Сгранно Търговско Дружество „Напрѣдкъ“ въ днешното общо събрание на членовѣтѣ му рѣши са за напрѣдъ да носи — звание: Търговско Дружество „Напрѣдкъ“.

Глава Първа.

§ 1. Днесъ начало на 1883 год. въ пълно събрание дружественитѣ членове рѣшиха: Уставъ отъ 1880 год. да са промени и направи другъ настоящий.

§ 2. Акциитѣ на Дружеството ще бждатъ и за напрѣдъ двѣстотинъ.

§ 3. Всякъ членъ има въ дружеството капиталъ спорѣдъ ежегодно издаваемитѣ дружествени равномѣтки и всякъ акционеръ е длъженъ да плаща самъ или чрѣзъ друго по половинъ лъвъ въ срѣбро седмиченъ вносъ: плащанията биватъ седмични, мѣсячни, тримѣсячни, шестъ мѣсячни, девятомѣсячни и годишни, обаче въ предплата

§ 4. Отъ членовѣтѣ на дружеството ще са избиратъ по висшегласие шестъ души, които ще съставляватъ Настоятелството за управление и распореджане дружественитѣ дѣла; на тѣзи лица, ще са прѣдаватъ и повѣрватъ дружественитѣ капитали, за което тѣ ще бждатъ отговорни прѣдъ дружественитѣ членове, освѣнъ за онова, което би се извършило или видвило по рѣшение въ общо събрание на членовѣтѣ.

§ 5. Главната длъжностъ на настоятелството е, да са грижи и внимава добрѣ за съхранението и увеличението Дружественитѣ капитали.

§ 6. Цѣлата на Дружеството е да търгува; обаче капиталитѣ му ще са даватъ подъ лихва до тогава, до когато изъ помѣжду си, дружеството намѣри способни люди, на които да повѣри частъ или сичкия Дружественъ капиталъ за търговия.

§ 7. Лицата които зематъ съ лихва Дружественни пари, сж длъжни да даватъ почтени и състоятелни поржчители, въ това че на опредѣления срокъ, те ще върнатъ взѣтитѣ пари заедно съ лихвата имъ. А тосъ поржчители взаимно поржчелствуватъ и отговарятъ съ движими и недвижимитѣ си имущества.

§ 8. Никой отъ Дружественитѣ членове нѣма право, подъ какъвъ и да е прѣдлогъ, да иска назадъ внесенитѣ му въ Дружественната Касаа влогъ до тогава, до когато Дружеството трае.

§ 9. Ако нѣкой отъ дружественитѣ членове забави най късно до единъ мѣсець, да си заплати редовно седмичното си внасение спорѣдъ § 3 ий, длъженъ е да заплати парична глобж отъ два лъва и ако не ъж заплати доброволно, Дружеството ще е свободно да ъж задържи отъ капиталната му дѣлаба, въ полза на самото Дружество.

§ 10. Койго би забавилъ плащанието на седмичното си внасение до два мѣсеца, голобая са двойно по прѣдѣленото въ прѣдидущиятъ членъ, а ако до три

мѣсеца съ осемъ лъва, въ четвъртия съ шестнайсетъ и тѣи нататкъ са удвояватъ до седмиятъ мѣсець; слѣдъ това са лишаватъ и отъ цѣлата си акция.

§ 11. Койго неможе да поддръжа седмичното си внаствие и наложената му глоба и пожелае да продаде Акцията си, безъ предварителното съгласие на Дружественното Настоятелство неможе да я продаде на вънкашно лице, нѣ е свободенъ ако са съгласи, да ъж продаде на самото дружество или на одного изъ между дружественитѣ членове, като прѣдизвѣсти за това на Настоятелството. — Всякой покупачъ е длъженъ да са съобразява съ настоящиятъ уставъ.

Глава Втора.

Засѣданията и длъжността на настоятелството.

§ 12. Засѣданията на Дружеството са два вида, *Общи*, когато са свикатъ всичкитѣ му членове и прикжтствуватъ отъ тѣхъ повече отъ половината, и *Частни* (мѣсячни) които ставатъ отъ Настоятелството въ кражтъ на всякой мѣсець.

§ 13. Онова, което рѣши общото събрание, мѣсячното подъ никакъвъ начинъ неможе да го измѣни.

§ 14. Въ кражтъ на всяка година става общо събрание, въ което са избира Настоятелството, което служи безплатно цѣла година, освѣнъ секретаря комуто са плаща.

Нѣ въ извънредни случаи, то може да избира, кога да е прѣзъ годината.

§ 15. Настоятелството са състои отъ шестима избрани по висшегласие съгласно § 5 ий.

Те ще сж:

Единъ Подпрѣседателъ
Единъ Касиеръ (скрвоиничникъ)
Единъ Помощ. Касиера
Единъ Секретаръ
Единъ Помощникъ Секретаря

§ 16. Скрвоиничникътъ е длъженъ да дава двама състоятелни и приети на Общото Събрание поржчители, които да отговарятъ съ имуществото си.

§ 17. Настоятелството е длъжно, всякъ мѣсець да са събира на засѣдане, въ което да рашява и рѣшава, какъ трѣба да са употребяватъ събранитѣ пари отъ прѣминалия мѣсець и за всяка нередовность ще отговаря прѣдъ Дружеството.

§ 18. Настоятелството е длъжно да държи протоколъ за всяко рѣшение относително до дѣлото на дружеството и да дава точни свѣдения за вървѣжтъ му, въ противенъ случай, ще плаща парична глобж спорѣдъ рѣшението на пълното събрание.

§ 19. Всички членове на дружеството по между си са равни, и всякой има право да присжтствува въ общитѣ събрания и да дава мнѣние по всяко дѣло, касателно до дружественитѣ интереси.

§ 20. Ако нѣкой отъ дружественитѣ членове билъ той и членъ настоятелъ, въ нѣкое частно събрание, прѣдложи нѣкой въпросъ, а бѣлжжитъ му са не взематъ въ внимание или са отблънатъ отъ Настоятелството като безосновни, а този членъ е напълно убеденъ въ важността на прѣдложението си, такъвъ има право да даде поводъ за свикване Общо Събрание, въ което да са разясва прѣдложението му, въ случай, че нѣ въ общото събрание са отблъсн прѣдложението му като безосновни и не въ полза на дружеството, то такъвъ нѣма право да постоинствува и да иска да наложи мнѣнието си, а койго не са съобрази съ това, ще са порицава и шрафура.

§ 21. Ако нѣкой отъ Дружественитѣ членове прѣдвиди нѣщо въ вреда на Дружеството, длъженъ е да извѣсти на прѣседателтъ, койго незабавно свиква настоятелството въ извънредно частно събрание; и въ случай необходимостъ безъ отлагание са свиква извънредно пълно събрание.

Глава трета.

Различни постановления.

§ 22. На Настоятелството не е допостено да иждивя повече освѣнъ за необходимитѣ издръжки на Дружеството.

§ 23. Всякой записъ, койго са дава или зема по дѣлата на Дружеството, ще става на право въ името на дружеството; всякой другъ са отхвърля.

§ 24. Всичкитѣ разисквания на дружественитѣ дѣла са рѣшавжтъ по висшегласие.

§ 25. Всякой Дружественъ членъ гласоподава самъ за себе си, въ случай на равногласие, гласътъ на прѣседателя натегва.

§ 26. Всякой дружественъ членъ има право да иска свѣдения за каквото и да е дружественно дѣло, и всякой отъ членовѣтѣ на настоятелството е длъженъ да удовлетворява такава праведно питане.

§ 27. Всякой дружественъ членъ е длъженъ да почита и изпълнява распореджанята на настоятелството които са отнасятъ до интереситѣ на дружеството.

§ 28. Всякой дружественъ членъ е длъженъ безъ извинение да са явява при първото повикване. Койго

не са яви, ще е длъжен да заплати парична глоба, която ще му са опредѣли въ него заседание, а въ неизбежна нужда съ доказателство са освобождава.

§ 29. Когато са случи да умре нѣкой отъ дружественнитѣ членове, призоваватъ са наследницитѣ му за споразумение: А ако ли са малолѣтни, законниятъ имъ опекунъ. И ако тѣ не искатъ да поддържатъ акцията си, могатъ да ѝ продаждатъ другиму спорѣдъ § 11 отъ настоящиятъ уставъ, като са освобождаватъ отъ глобата предвидѣна въ § 10-ий.

§ 30. Настоятелството не може да отвори заседание безъ прѣседателя. А въ случай на отсъствие, замѣства го подпрѣседателя, който отговаря за извършенитѣ въ него заседания дѣла.

§ 31. Всякой членъ отъ Настоятелството е длъженъ лично да присѣтствува безъ извинение въ всяко мѣсячно заседание, както са споменува въ § 12-ий на настоящиятъ уставъ, освѣнъ когато го въспиратъ причини оправдателни и законни, въ противенъ случай ще е длъженъ да плаща парична глоба, опредѣлена спорѣдъ важността на обстоятелствата.

§ 32. Всякой членъ отъ дружеството е длъженъ да има у себе си по единъ екземпляръ отъ настоящиятъ уставъ, за да са води и управлява при всяка постъпка спрямо дружеството, инакъ извиненията му, че не е зналъ основите на дружественния уставъ и задълженията си къмъ състава на дружеството, немогутъ да са зиматъ въ внимание и да са оправдава.

§ 33. Въ случай че са породжѣ прения и разногласия мѣжду членоветѣ на дружеството и на настоятелството, ще са постѣпа спорѣдъ опредѣленieto въ следующия членъ.

§ 34. Въ случай непредвидени разногласия и прения мѣжду самитѣ членове на дружеството относително до неговитѣ дѣла, Настоятелството е длъжно безъ отлагане, да призове пълно Събрание, което събрание ще избере комисия изъ мѣжду всичкитѣ членове на дружеството за разглеждане и издържане породенитѣ распри, и тая комисия щомъ узнае злонамѣрността отъ нѣкого, представя това на събранието, което лишва злонамѣрника отъ всичкитѣ му права и отъ дружеството, като съставя за това особѣнъ протоколъ.

§ 35. Настоящиятъ уставъ има сила до тогава, до когато дружеството намѣри за нужно да го измѣни.

ТЪРНОВО, 20 Декември 1882.

Писма по училищата и Народното просвѣщение.

Писмо 1.

Милый ми Приятелю!

Азъ бѣхъ ви се общалъ още отдавно: за да ви съобща нѣкои свѣдения относително до устройството и нарежданieto на училищата въ нашето Княжество; — Правителствениитѣ и народнитѣ градски и селски. — За да си испълня това вамъ дадено обѣщание: рѣшихъ се да поченъ предначертаниитѣ си тия свѣдения още отъ самото начало слѣдъ освобождението ни отъ Турското иго. — Извѣстно ви е че тогава най напредъ се учреди единъ „Одѣлъ Просвѣщение“; и — за него въ Управителъ бѣ назначенъ Г. М. Дриновъ. Негава милостъ отъ самото начало на своята дѣятелность мѣжду другото най много, и най — усердно се погрижи за да изведе въ княжеството своето, — своето рода, — Правписание. Колкото же за зетитѣ отъ него тогава мѣрки за да се устройатъ и нареждатъ училищата, и — за ново на како ние ще споманемъ по долу тѣ съдѣйствования, увѣрявамъ ви милый ми приятелю, не за по доброто устрояване и нареждане на народнитѣ ни училища, но — за тѣхното немарливо и затруднително положение въ многовидни отношения. За доказателство на това, ний ще изложимъ на како нѣкои негови немѣстни распорѣжения. — За да избѣгнемъ вижда се великитѣ отговорности що бѣ зель отгорѣ си: той се распорѣди: 1). Да се възложи всичкитѣ грижи за училищата *материална частъ* врѣхъ гражданитѣ и селянитѣ: т. е. „да даватъ само пари“; натовари ги сирѣчь съ една *материална длъжность*, която тѣ имахъ и преди освобождението си; отне имъ впрочемъ *правата* — като учреди невъзможнитѣ и несбждви училищни совѣти, които не бѣхъ ни правителствени, ни народни; защото членоветѣ имъ се ушь избираха, а — предѣлельтъ имъ се налагаше отъ одѣла Просвѣщения и — се назначаваше Инспекторъ на училищата въ всѣни Округъ. —

Вамъ е извѣстно, милый ми приятелю, че во времето на турското владичество, съществуваха на всѣка дѣ въ България „Общини“ които завѣдываха и — управляваха училищата. Членовѣтѣ на тия „Общини“ се избираха отъ гражданитѣ даже и отъ селянитѣ. Тѣ избираха изпомѣжду си Предѣлельта си, Касиерина си и пр. — Тия „Общини“ бѣхъ слѣдователно като едно подѣ видѣ училищно во — современно — тѣ бѣхъ и едно, ако и въ малкитѣ раздѣли, „Черковно Общинско Народно Самоуправление“. Това азъ зная отъ опитъ, и — за това имамъ и много фактове. — За жалость обаче управляющиятъ Одѣла Просвѣщения Г. М. Дриновъ, по неизвѣстни намъ причини и съображения

Редакторъ издатель Т. Х. Станчевъ

пожела изведнѣждъ да отнѣме това священо право отъ Българитѣ, което се вадеше у тѣхъ отъ незапаметни времена и — се предаваше отъ родъ въ родъ . . .

Ако ли нѣкъ вие, драгий ми приятелю, ми възразите: „че повеже слѣдъ освобождението ни се учреди: „Одѣлъ Просвѣщение“, който бѣ послѣ отгорѣ си, грижѣхъ за училищата, то, и по преднитѣ „Общини“ не бѣхъ вече нужди.“

На такиваго ви възложения азъ отговарямъ: „защо се отнѣхъ отъ гражданитѣ и селянитѣ само *правата*, а — се натоварихъ *само съ длъжността*“, по материалнѣтъ частъ на училищата, зашто сирѣчь народътъ не се освободи и отъ тия „длъжности“, но му се заповѣда тогава да плаща за поддържанieto на народнитѣ си училища, а да нѣма *право* да се мѣси въ управлението имъ??“ — А за да се поуспокои народа, тогавашния почтаемъ одѣлъ просвѣщение издаде единъ видъ законъ: „За съставлението на Училищнитѣ Настоятелства, членоветѣ на които трѣбаше да се избиратъ измежду членоветѣ на общинитѣ“. — Но кои „Общини“? Преднитѣ горѣупомянати вече не съществуваха. — Каква порѣбория! . . . Вашъ
Дръ Б. В.

УКАЗЪ

№ 875.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашитѣ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представило Намъ съ докладъ му отъ 1 декември 1882 годъ № 9101 и на основание пълномощията,

ПОСТАВОВИХНИ И ПОСТАНОВИВАМИ:

I. Да отчислимъ Тодора Пкономова отъ занимаемата му длъжность предѣлель на Държавния Съвѣтъ, а така ежцѣ и отъ длъжността на комисаръ въ комисията по урежданieto на пограничния съ Сърбия въпросъ, за нарушение своитѣ обязанности, като чиновникъ, и за явно подбуждане населението къмъ непокорство и незачитане на властѣта и съществующитѣ закони.

II. На основание § 11 отъ „Уставъта на Държавния Съвѣтъ“, Т. Пкономовъ остава като членъ въ тойзи Съвѣтъ.

III. Испълнението на настоящиятъ указъ се възлага на Нашия предѣлель на Министерския Съвѣтъ и Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашитѣ Дворецъ въ София на 4 декември 1882 годъ.

На първообразното съ собствената рѣка на ЦЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ Маноръ Соболевъ.

Пишѣтъ ни изъ Севлиево.

На 18-ий и 19-ий того са даде театрално представление въ залата на старото училище „Владиславъ Князь Български“ за въ честь на читалището Росенца и бѣднитѣ ученици. Сѣзната на театрътъ бѣше една отъ най добритѣ и най искуснитѣ, касателно же за актеоритѣ най блѣскаво си изиграха ролитѣ. Публиката ржкопалѣщеше.

На 26-ий того ще са представи драмата „Райна Княгиня“. Единъ зритель.

ТЕЛЕГРАММА

Добричъ 28 декемвр. 1882 г.

Руссе редакция „Славянинъ“.

Днесъ часа по 9 прѣдъ пладня, жителитѣ изъ Добричъ безъ разлика на вѣра, народность и исповѣдение въ присѣтствието на извъреденъ институтъ и сърдечни овации, испроводиха почетния гражданинъ и поборникъ за народнитѣ правдини депутатина Димитръ Писнова. Благопожелания молби и настоятелность отъ съпровождаемитѣ бежа не вирзители на дѣйствието като прѣдставителъ въ интереса на народнитѣ конституционни права, вѣрность князу и конституцията прароботена отъ великото Търновско Народно Събрание. (Заб. р. II него ще изгонятъ; днесъ койго иска конституция, отива въ яхъра.)

На 25-ий того, мина прѣзъ градъ ни Варненския депутатъ Г. Кр. Мирски, който като видѣлъ какво става въ Нар. Събрание въ София, какви въпроси се рѣшаватъ и подѣ кой видѣ, смель за по добръ да се оттегли отъ това Събрание, като си далъ оставката и замѣналъ. Същето се очаквало да извършѣтъ още нѣ-

колцина депутати, особено Г-нь Лазаръ Дуковъ, за когото казватъ, че прогивъ съвѣстѣта си стоялъ въ събрането.

Въ настоящия наборъ на новитѣ войници, са взели и мнозина учители, които мислимъ че бѣхъ свободни отъ военната повинность. Нѣкои отъ училищнитѣ инспектори, врѣменно се отпѣсли до министерството на Просвѣщението върху този въпросъ, като извѣстили, че ако би да се зематъ учителитѣ за войници, училищата ще са затворѣхъ. Нѣ на това не са обърнало внимание, да се направи потребното.

Въ Плевенъ учителитѣ биле на мѣстѣ да закрижѣтъ училищата, защото не имъ са плащало редовно. За два три мѣсяца, неполучили заплатата си. —

Алеко паша съобщилъ на високата Порта, че прекъсналъ сношенията съ руския консулъ Кребель, по причина за гдѣто същия агитиралъ противъ него.

Австрийския посланикъ въ Парижъ, на 18 того самъ се убила съ револверъ и умрѣлъ.

Чуждитѣ вѣстници съобщаватъ, че мнозина руски офицери, придружени отъ единъ руски генералъ, заминали прѣди нѣколко дни за Романия.

Мнозина офицери отъ народната милиция въ Тракия, рѣшили да си даждѣтъ оставкитѣ, по причина че биле докачени.

Сръбското учено дружество въ Българградъ на 20 того държало въ Соборната черкова парастасъ на покойния сръбски книжовникъ Джура Даничича.

Иие посрѣщамъ съ радостъ свиканието на едно народно събрание въ София и очаквамъ съ нетърпение, какво ще свърши то. За голѣма жалость обаче, още отъ сега ние се виждаме принудени да обадимъ, че това събрание захваща не добръ. Отъ една страна ние се учимъ, че дѣятелностьта на това събрание щѣла да се раширочи; това е утѣшително и добро. Нѣ отъ друга страна ние виждаме че това събрание е съкашъ осѣдно само да приема, да слуша и да не разсѣждава; а това е прѣскрѣбно. Не можъ человекъ да не неговува когато чете стенографическия протоколъ на първото заседание, отъ който се вижда какъ е станѣла кѣтвата и какъ еж избрани дѣйтѣ толкова важни комисии. На Кюстендилския депутатъ не била даже дадена думата да каже своето мнѣние за предложението на кѣтвата; той поискалъ да говори два пѣти и прѣди и послѣ закъванието. Почтаемиятъ депутатъ Г. Карамановъ оставилъ това народно събрание, гдѣто депутатъ не намѣрва възможность да си каже мнѣнието и гдѣто той е принуденъ „да приема и да слуша безъ да разсѣждава“. Маниерата да не се дача да се различа едно нѣщо, когато то се види, че не харесва на правителството, тая маниера вече се показва отъ първото заседание. Какво ще бѣде послѣ, ще видимъ. За сега ще кажемъ това, че излишната ревность за услужливост на правителството не правятъ честь на никово народно прѣдставителство. Нека се обаче надѣваме, че това еж грѣшки, може би не напълно съзнавани, и че послѣдующата дѣятелность на Народното Събрание ще отговори на високата му мисна.

(Марца)

Франция изгуби единъ синъ, единъ истински патриотъ, единъ дѣятеленъ и достоенъ поборникъ за свобода какъвто на да ли ще са роди вторий! Французския народъ изгуби „Гамбета“, съ когото се гордѣше, на когото се надѣваше и отъ когото съ увѣренне очакваше славни подвиги, голѣми услуги, високи дѣла! Гамбета починалъ на 20 Декем. въ Парижъ. Неговата смъртъ на всѣдѣ са посрѣщнала съ голѣмо съболезнование. Въ лицето на този патриотъ, Франция губи много.

Русчукъ скоро-печатница на в. „Славянинъ“.